

kot kronisti beležimo — da je g. Huber, več ali manj v prvi vrsti kriv, nesocialnega početja z delavci. Zlasti upokojevalci, da se je on zanimal v zadnjem času po raznih revirih detajlno o tem in onem, o številu delavstva in službenikov celo pri gg. ravnateljih; kar preje ni bilo običajno in da se izvaja noko pred 7 leti zagroženo maščevanje. Ta govoricja ni nastala od strani Orjune.

Naj še omenimo da poznamo dobro osebo, ki stoji tesno ob strani T. P. D. Šušljaka mnogo med seboj in čakajo v prepričanju, da bo zdeli in zdeli udarila nepremagljiva T. P. D. na Orjuni. — Ako se jim izpolni želje bo povedal čas, ki prinese zasluženo plačilo tudi njim. Kdor ni z nami je proti nam.

Naši nasprotniki samo tedaj ne uporabljajo službenih in stanovanjskih predpisov, kadar se vrši odnoseno se je vršil v l. 1924, po revirih in cementarni T. P. D. med delom ali v stanovanjski kruti teror podivjancev nad jugoslovanskimi nacionalisti, z namenom jih s silo onemogočiti. Ko pa je nekemu ravnatelju poginjata žival — mačka je ta že vsled same sumnje, da li iz

zavdal, izganja človeka, najboljšega paznika Slovenca, po 25 službenih letih iz službe na cesto. Da se ga ni po daljšem času usmilil drugi značajni gg. ravnatelj in ga vzel v službo, bi bil umrjal na cesti.

Opravljaj delo v rudniku še tako vestno in koristno, to se ne upošteva, ker glavno je za T. P. D., da so vrste delavcev in nameščen- cev razbite. Najvažnejše za to družbo pa je, da se Orjuna ne iači, pač pa onemogoči.

Kjer se dva prepirata, ima tretji dobiček. Razkol med delavci in onemogočanje obstoja Orjuna je največja pridobitev T. P. D. Ali delavstvo danes to že uvideva in razumeva, da li je s sledim sovraštvom proti Orjuni podpiralo T. P. D. in iačilo istega, ki danes reducira delavce in zaslužek?

Toda Orjuni umetno nadane verige pokajo in nasilno pritrjeni nagobčnik odpadajo.

Dragocenj so nam dokazi, ki jih zbiramo v krivicah in zadržanju T. P. D. Vsi, ki trpilo ali so vtrpeli krivice, naj nam doneščo resnične in stvarne dokaze ter razkrijajo one temne sile, ki so sokrivate.

Jovan Plamenac.

Krvavo žaljenje narodnega čuta in borcev za Ujedinjenje vseh Jugoslovcenov.

V sedanjih težkih časih je skoro mogoče blagovati stotisoče najboljših sinov naše zemlje, ki šteje večni sen razsejani po grobeh vseh bojišč in taborišč svetovne vojne. Doživljati jim ni potreba tega, da jim vladajo danes tisti, proti katerim so se morali boriti za ujedinjenje svojega naroda in osvobodjenje zemlje izpod tujeza robstva.

Za restavracijo avstrijskih spionov, italijanskih volunov, habsburških himnopolcev je prišel končno na vrsto tudi bivši črnogorski ministrski predsednik — Jovan Plamenac, ki je bil s kraljevim ukazom imenovan poslanikom v Pragi, nato pa zopet unokoten z mastno penzijo.

Delo tega vodje pobunjenih Črnogorcev, ki so delali za odcepjenje od Jugoslavije, je najboljšje ocenil velik zbor Črnogorcev v Nikšiču, ki ga imenuje »bratoubijalec, največji hohostaplerjem in najzagrizenejšim nacionalnim nevrednejšem, ki je vse od leta 1918, pa do sedaj služil vsem neprjateljem naše zemlje!« Po izgubljeni bitki napram vsem pravim in resničnim Jugoslovcenom je zbežal v Italijo, odkier so prihajale na to odmetniške bande, ki so vodile najhrebzobirnejšo borbo proti Jugoslaviji. Ujeti odmetnik sedaj očito izpoveduje pred sodiščem v Cetinju, da je bil baš g. Plamenac med pobudniki njihove akcije, ki je zavla v tugo in črno preko tisoč črnogorskih domov. Ko je spoznal, da je vsa njegova borba zaman in da je v tej zemlji nemogočnosti, mogoča celo njegova rehabilitacija, se je povrnil in poljubil maiku otačinu v ruku.

Režim ga je sprejel z odprtimi rokami in mu njegovo zasluženo delo nagradil z bogato penzijo!

Kralj ga je poleg tega odlikoval še z lento Sv. Save, ki ima sedaj žalostno čast, dičiti prsi dveh enakovrednih si mož — Stipice Radića in Jovana Plamenaca. Vse to pa za državni blagor.

In tako je doživljal bivši črnogorski omladinec Milivoje Peričić, vnet in brezovizren borec za edinstvo, da je moral v Državnem računovodstvu dvigniti nenziro za talsteza J. Plamenaca, proti kojem je postal v borbi nesrečni invalid! Izgubil je roko in bil še težko ranjen v pljuča, ko je leta 1918, v borbi proti Plamenacu branil državno edinstvo. Kako mu je po vsem tem pri duši, si je lahko predstavljati.

Gospod Jovan Plamenac se na vse to lahko ironično smehlja. Poleg tega pa piše popravek, kot je sledeči:

»Moje politično delo ni bilo nikdar izdajalsko in nepatrijotsko. Najmanj pa je bilo naperjeno proti narodnemu in državnemu edinstvu. Ta, ki se je boril za čast, pravo in interese ene srbske kraljevine in nastije kakor sem se jaz boril, ni mogel biti nikdar izdajalec z gledišča pozitivnih zakonov. Bil pa je nasprotno vitez in patrijot. Baš oni, ki so delali proti temu (mojemu delu, pripomba ured.) so bili izdajalci domovine, bratstva in Srbstva. Moralni, politični in življenjski interesi srbskega naroda so nujno zahtevali, da se upostavi Črna gora leta 1918. povsem tako, kakor Belgija ali Srbija. Potem bi bilo šele mogoče potom državne suverenitete izvršiti ujedinjenje.

Tei politični religiji viteštva patriotizma in ljubezni, za katero se je žrtvoval seljaški narod Črne gore leta 1918, pod mojim vodstvom, zgladovan in neoborožen z

namenom rešiti čast in pravo domovine in svojega v tujni zajetea kralja, bi bilo potreba postaviti svetlišča v celj naši veliki Očetinji!«

Po prečitnju tega popravka od 1. februarja t. l. človek prične dvomiti, da li je bilo osvobojenje in ujedinjenje leta 1918, v resnici izvršeno, in da li niso bile vse gigantске žrtve naše nacije zaman! Po vsem tem, kar se je zgodilo zadnji

čas v naši zemlji, pričakujemo samo še povratka generala Sarkotčarja in z njim še onega pičlega ostanka zatiralcev našega naroda, ki so po razpadu Avstrije pobegnili preko meja.

Potem pa bo zopet vse po starem, kot je bilo pred letom 1918. Izpremenjena bo samo firma! Vprašanje pa je vendar še, kaj bo k temu delal jugoslovanski narod!

J. T.

Velika maškerada Orjune

pod geslom

„KMEČKA OHČET“

se vrši na pustni torek, 16. februarja, v areni „Narodnega doma“ ob 20. uri.

Nadaljne redukcije pri T. P. D. na vidiku.

Po naših stvarnih poročilih so se pričeli po precej dolgem molčanju še nekateri dnevniki proti T. P. D. oglašati, toda očividno zelo previdno, kakor maček okoli vrele kaše. Dobil se je celo katoliški list, ki je še to malo preklcal. — Nekateri listi se še celo zganili niso. — Morda se gre le res za korita in osebnosti oziroma se je bati, da bi se stoček slučku ali hčerki ne zamašal. Ali je čas, na značaj, na zdrave razmere, svobodo in enakopravnost tisočerih gladnih in umirajočih naših bratov še kdaj pozneje misliti? Ali smo vredni sinovi svoje matere in tako težko priborjene svobode v lastni domovini? Ali ni teh žalostnih razmer vsak posameznik kriv? »Jutro« štej. 33. ne poroča natančneje o tistih, ki socialno niso podrti. — Na pr. še mlad delavec Jakob Lamovšek z ženo in 5 malimi otroci brez vseh sredstev, je brez strehe, jela in dela na cesti. — »Jutro« piše nadalje, da so nekateri delavski zaupniki za redukcije in da se redukcije vršijo celo sporazumno z delavskimi zaupniki.

T. P. D. ima na svoji strani nekaj delavcev in zaupnikov, ki delajo le to, kar in kakor si T. P. D. želi in če tudi hlapčevsko štafazo, kakor n. pr. pri otvoritvi nove bol-

nice v Trbovljah in pri takratnem razkošnem banketu pred očmi tisočerih zavrženih, stradajočih in ponižanih bratov trpinov. Zlasti jih diči pogosto uniforma žalostnega avstrijskega sponarja!

Mi smo prinesli že dovolj stvarnih dokazov, da redukcije pri T. P. D. niso opravičene! Zato so nepotrebnosti in krivične! Tem našim dokazom T. P. D. ne ugovarja in jih z molčanjem potrjuje. Potrebne bi bile redukcije le pri neproduktivnih elementih zgoraj v upravi, redukcije spionov in vseh tujih pritepen- cev.

Čemu naj uživa ta, ki ni v nevarnosti, ki ne dela in je na višji stopnji 10-krat več kakor oni, ki opravla nevarno in težko delo?

Orjuna ni stranka, zato nima svojih poslancev v vladi.

Orjuna kliče v težkih in resnih časih na pomoč volilcem delavcem 20 klerikalnih poslancev, oba onslanca demokratske stranke in kmetskega poslanca g. Puclja ter trboveljskega rojaka gosp. dr. Kramaria, naj se usmilijo in pomagajo industrijskemu in kmetškemu trpinu pri T. P. D.

Apeliramo na vest T. P. D. ob 12. uri!

Nedopusten pakt.

Članek, ki smo ga priobčili v pretekli številki pod gorenjim naslovom, je povzročil mnogo komentiranja na vseh straneh. Reči pa moramo, da je vse odobravalo v njem iznesene nepobitne argumente proti snovanju kakršnegakoli pakta z državo, ki vidi v našem narodu samo predmet za uveljavljanje svojega imperalizma. Prinašamo dobesedno članek »Narodnega dnevnika«, ki ga je prinesel kot dopolnilo k našemu citiranemu sestavku. Pripominjamo načelno sa-

mo to, da smo v našem pisanju dosledni svojem načelu motrenja vseh dogodkov bilo zamanje ali notranje političnih samo s staljša bitnih interesov vsega našega naroda od Matajurja pa do Črnega morja, ki se danes ječi pod tujim jarmom, ali pa blodi še za voditelji, ki ne znajo razumeti tok in zahtev časa.

Ako so komu v tej zemlji odvratne naše razdrapanne poveljne politične prilike, potem so to nam, ki smo državi kot plod našega tro-

ljenja in žrtev naših padlih drugov, predvidevali vse drugačni gospodarski in politični razvoji kakor ga doživlja danes. Kot grupa predvol-nih in medvolnih borcev ter cvet preostalih idealistov sedanjih žalostnih časov ne moremo ubirati več taktike molka in pasivnosti k vsem dorodkom v zemlji, katero smo žalibože le predložili izvajali prva leta po Osvobojenju. Sicer pa, če ne bi v sedanjih žalostnih časih dvignili našega glasu mi, bi upilo kamenje na cesti o krivicah in nerednostih, ki se vlečejo kot nepretrgana veriga grehov iz dne v dan.

Ni manj nam ne diktra tega izpadanja tudi »pripravljane naroda na ono veliko Besedo, ki jo bo potreba izpregovoriti za našo zaslužnjeno zemljo«, ker je gotovo, da Jugoslavija pod sedanjimi voditelji in v sedanjih razmerah te besede ne bo izpregovorila. To pa je njena nuina in življenjska naloga in zato je treba povzročitelje te sedanje nemoči Jugoslavije odstraniti! Pri čiščenju pa mora biti brezdvomno Orjuna zvesta svojemu programu in statusu prva med prvimi! A. V.

»Nedopusiten pakt.

Pod tem naslovom je priobčila zadnja »Orjuna« članek, preko katerega ne sme iti molče naša javnost. Redno čitam »Orjuno«, a se z njenim pisanjem čestokrat ne strinjam, posebno ne v onih poglavjih, ki poglabljajo in razvijajo naše žalostne domače spore. Nujno potrebujemo idealnih ljudi, ki naj baš te spore blažijo in pripravljajo narod na veliko Besedo, ki jo bo treba spregovoriti za našo zaslužnjeno zemljo. List »Orjuna« se mi zdi, da se orentira zadnje čase v drugačno, to je v pravilnejšo smer. Mnogo dobrih stvari ima v poslednjih številkah, oni članek pod gorenjim naslovom pa podpisem z obema rokama, in z mirno zavestjo trdim, da ga podpisuje vseh sto tisoč bivših slovenskih soških borcev, da ne rečem tudi onih dvesto tisoč Dalmatincev in Bosancev. Naj dodam k omenjenemu članku nekaj misli, ki izčrpneje tolnačijo naše staljške k tajnemu jugoslovansko-italijanskemu paktu.

V našega človeka, ki je prenašal skozi 42 mesecev nečloveške napore in muke v doberdobskih in soških linijah, se je zajedel gnev do samogoltnega italijanskega imperalizma tako močno da ga ne more izzvrtati noben še tako sladek in zahrbtn pakt. Naši politiki bi morali, če bi bili kolikaj moške, prej ko sklepajo take pakte, proučiti dušo naroda, ki se pod nobenim pogojem ne more sporazumeti z Italijo drugje kot za doberdobskimi obronki in pod Matajurjem. Slab politik in državnik je, ki sklepa račun v zasmeih težkim stotisočjem svojih bojevnikov. Danes nas je nekdo slekel do nagega, zatrli nam nad pol milijona duš, jutri pa naj gremo in mu pomagamo, da si uropa še nadaljnji plen. Kdor tako dela, ni le najzanimnejši rob, temveč norec! Beograjski diplomati so skovali z Mussolinijem tajen pakt, po katerem naj bi šli mi za Italijo v ogenj, da si obdrži nemški Brenner, mi da bi pljunili na pol milijona svojih zaslužnih bratov

Prosveta.

ORIUNAŠKI PISCI:

Vladimir Levstik.

(O prijkji štiridesettletnice.)

(Konec.)

Leta 1910, je pokrenil preminuli Plut »nejuškaškim časom v klub« dnevnik »Jutro«. Nacionalistično gibanje je oživelo, pri čemur je »Jutro« mnogo pomagalo. Levstik je sodeloval pri »Jutru« od prve številke dalje. Pisal je samo pod črto in to originalne felitone in preje omenjeno »In so vsitali divji psalmi«. Prevajal je tudi Zevacove romane. Prvem letu »Jutra« »Otroč papeža«. Isto leto je bil izdan tudi Levstikov prevod »Taraš Bulibe«.

»In so vsitali...« je bilo napisano iz dneva v dan, ko ni imel uradni dovolj materijala za tisk. Je to eno izmed »tedencičnih« todobnih del. Polno je bomb, barikad in bojev za svobodo. Za kakšno svobodo? O tem pisatelj ne govori. Uganiti je na ni bilo težko.

Istega leta je bil napisal v »Zvonu« tudi »Sphings patria«. Leta 1912, je bil izdan prevod Dostojev-

skijevih »Zapiskov iz mrtvega doma«, ki so bili pred par meseci nainovo izdani. Pridružil se je tudi ustanoviteljem omladinskega lista »Glas Juga«, v katerega pa ni pisal. V teh časih se je nacionalizem med Slovinci silno ojačil. Osobito pa se po balkanski vojni. Vse je gledalo v Srbijo o koji je bilo splošno prepričanje, da še ni do konca izvršila svoje nalozke.

»Slovani« iz leta 1914, in 1915, je prinašal delo »Janovo«, v katerem je misel: stari domovi propadajo, na njihovih razvalinah se dviguje nov dom onih, ki so bili do včeraj zasramovani in prezirani. Bilo je to napisano v trenutku, ko je tudi Avstrijo doletela ura, ko ni mogla več naprej in ko je morala izginiti v ruševinah.

Z nastopom svetovne vojne je napočilo sporedno z njo preganjanje in zapiranje omladine, kakor tudi vseh onih, ki so z njo enako mislili. Vseopvod so se vršile preiskave, zapiranja in premetaščne. Nekateri so prišli na vrsto lreje, nekateri pozneje. Maja leta 1915, je prišla vrsta tudi na Levstika. Preiskava ni sicer nudila nikakega materijala, ker je Levstik že pravčasno vse odstranil, vendar je moral na zasišanje. Od tu na Ljubljanski grad, iz

taljšča v Kumboru hidroplan in preko Obosnika odletel, v smeri proti Italiji. V njem se je nahajal rezervni oficir, ki je uvidevši neuspeh revolucije, odletel v Italijo.

Tretji februar, ko slavi slavna Bokeljska mornarica vsako leto svojo tradicionalno slavo, je bil tokrat še pomembnejši.

Ravno ob desetih, ko se je običajno plesalo tradicionalno kolo Bokeljske mornarice na trgu Sv. Trifuna v Kotoru so bili naperjeni topovi vseh bokeljskih trdnjav in torpedne cevi nemških podmornikov na nacionalistične jugoslovanske mornarice z namenom, jih streti in uničiti. Brodovje iz kotorskega zaliva je izšlo z nemškimi podmornicami iz ožine »Verige«. Razvršeno v bojnem redu je hotelo nastvati na revolucionarne ladje »St. George«, »Gea«, »Monarch«. »Kaiser Karl« in druge, ki so se nahajale usidrane v tivatskem zalivu.

Približujejo se počasi in pozivljajo s signali revolucionarce, naj odstranijo s katarke revolucionarno zastavo, ki jo va ti ne smajejo. Vsakdo je onemel pričakoval prvega morilnega strela. Tirani niso imeli poguma sami izpaliti, ta morilni strel ki bi uterjal biti še usodopolen za avstro-ogrške tirane.

Poslani parlamentarji so po dolgem prigovarjanju in obetanju, da se nikomur ne zgodi nič zalega, dosegli snetje revolucionarne zastave in konec revolucije.

Toda tirani se niso obotavljali. Že ob dveh popoldne so bili ujeti vsi jugoslovanski in češki mornarji z vseh brodov in preko tristo je bilo odpeljanih v kotorske ječe. Spremljali so jih s pištolami v rokah mladici in oficirji preko kotorske obale in trga Sv. Trifuna, na katerem so tužno vile stare trojeje Bokeljske mornarice.

Dne 11. februarja so umrli junaške smrti: Mate Brničević, Ivan Šizgović, Anton Grabov in češki mornar Franc Ras.

Revolucija jugoslovenskih mornarjev je kljub temu rodila dober sad. Monarhija je bila dovedena na rob propada. Niti namišljeni »madžarski Nelson« Horthy ni mogel dvigniti potem ko je zamenjal admirala Njegovana, borbenea duha v ratni mornarici, ker je 12. junija 1918, leta zopet duh jugoslovenskih nacionalistov mornarjev povzročil, da se je avstrijska flota pokazala na odprtem morju, ko je istega dne izginil v morskih globinah pri Tafe-ru drednot »Sent Istvan«.

in se šli pretepavati za Mussolinija. Gospodje, ki so se med svetovno vojno šetali po Parizu, vedo prav malo o krvavem historijatu Kajmakčalana. Še manj o strašnem peklu dobrodopskih in soških front, pa se rogajo narodu, ki je v obilni meri pripomogel, da so si zalomili nekoč Mussolinijevi heroji svoji skrhanji meč ob trdih kraških skalah in niso poplavalji vse naše zemlje. V Gorici in na Krasu, Gabrijel in Soška dolina in vsi krvavi vrhi — od povsod nas kličejo krvavi spomini in od vsepovsod nas kliče rod v okovih...

Narodu, kar je narodovega! Nas bolj Primorje in bolj nas Koroška, za katere izgubo nosi tepe porčje zaslug Italija. Nemce pa skeli južna

Tirolska. Mi, ki vemo, kaj je sužnost im tega ne privoščimo, ampak občudujemo njih trdi in odločni boj in jim želimo — zmage... Privoščimo jim njih sveto zemljo, kakor želimo tudi sebi našo ljubljeno Koroško, katere pa nam ne bo nikdar dal kak širokoustni Mussolini. Andrej Hofer ključne in ali ne bi bilo umestno, da preišljujemo, kako in kdaj izrabimo priliko, da skrhamo vsaj nekaj zob vsemogočnemu »kajzerju« današnje dobe?

Naši v Ameriki so pričeli, kakor čujem, veliko akcijo proti fašistovskemu nasilju, mi pa sklepamo s tem nasiljem in z današnjim »kajzerjem« taine pakte, ki pa ne morejo biti podpisani od naroda.

Bivši soški borec.

števa le delavnost in ne politika strank. Priporočati pa je potreba, da se v bodoče ne računa na številno vpisanih. Dolžnost je dolžnost, kdor ni Sokol, ta naj ne silj v društvo Sokolstvo ne boji krilo, po katerim bi se skrivali vsi mogoči! Ne danes biti, bili smo in tako vzgojeni hočemo biti in se družiti!

Razmnoževalne aparate.
THE REX CO., Ljubljana.
Tužni glasi.

Izgon zadnjih slovenskih frančiškanarjev. Mussolini je zelo naklonjen katoliški cerkvi. Zadnjič se je celo poročil cerkveno, da bi se kar najboljši prikupil Vatikanu. Kakor je pomirljiv napram cerkvi v toliko, kolikor vidi v njej italijansko narodno cerkev, toliko bolj pa je so-

vražen svečenikom, ki se ne marajo oprileti njegove teže v naloga rimsko-katoliške cerkve.

Brez priznana izganja te svečenike čez mejo in jih nadomešča s svojimi. Tako smo čuli te dni o izgonu zadnjih naših frančiškanov iz Kopra. Kdor je zasledoval dehtel svečenikov, ki so bili skoz dolga desetletja bednemu našemu narodu edini svetovalci in prijatelji v najtežjih dneh ta ve, kaj pomeni zanj izgon franjevcev. Navzlic temu pa naj bodo zafranci le preprčani, da so zastoj vsi njihovi napori! Udušili so našo besedo v šoli, cerkvi in na ulici. Potlačili so jo ob tla, ki le ponosno kipela iz naše trde kraške skale. Čuti pa je že prve klice njene osvete iz naših šum in raz mrkih sten Nanosa, ki se preliva v en sam zvok s klicem zborov naših dedov očetov in bratov. Danes je šele komaj slišen, toda ni več daleč dan, ko ga bo čul tudi Rim in za njim vesoljni svet.

»kraljice matere« ki je slovela kot posebna prijateljica onih fašistov, kateri nganilo dan za dnevom naših banditstva nad našimi zaslužnjimi brati.

Še pes se brani poljubovati pasji bič samo brunni Ljubljanci delajo štafazo najhujšim krvavim sovražnikom našega naroda!

»Les se pridri dr. Ninčič učta.« Zatiiranje Nemcev v južni Tirolski je dovolj poznano. Naletelo je tudi na njemu primerni odgovor med Nemci tako v Avstriji kakor v Nemčiji. Seveda je to fanfarone močno razsrdilo, da je moral sam duce na plan in z retoričnim fašistovskim masam primernim govorom odgovoriti na to »nemško izzivanje«. Govor je bil prava vsoka pesem črnosrajniške prepotence, ki o tare delirium zemlje in zmagelnosti.

Tega govora se pa Nemci niso ustrašili in v njihovem imenu ga je zavrnil dr. Stresemann tako, da morajo biti Nemci nanj to in onstran Brenerja ponosni. Naisi je Nemčija premagana država, vendar je odgovorila tako, da je pokazala caporettskim herojem pri vseh svojih nemoči še vedno preziranje napram narodu licemercev in hvalisantov.

Pri nas pa je doslej g. Ninčič še vedno diplomatsko odgovarjal na vsa nezasišana nasilja Italijanov nad našim nesrečnim življenjem pod jarmom savejske zvezde. Naisi je imel že tisoč prilik dvigniti svoj glas proti vsem grozodejstvom italijanskih nasilnikov, molči kot riba. Doživeli na smo, da je moral prvi sporočiti svetu neznošni teror v Primorju nemški zunanji minister! Brat Mekinc je nastopil svojo kazen zbog potrbvoeljskih dogodkov v dr. Lemeževem stanovanju. Tako kratkova poročila vsem tistim, ki nas vprašujejo, čemu smo se lotili zadnje čase tije akcije.

Sedanja vladni sistem sloni na preganjanju nacionalistov. Ti morajo s krvjo in za ceno svojega zdravia cementirati razpoke nastajajoče na stavbi narodnega in državnega edinstva zbog rušenja nenih temeljev od tistih, ki bi jo morali v prvi vrsti čuvati in nadaljevati do popolne izgradnje.

Naš odgovor na to je samo še trdnješe afirmiranje naših vrst v čvrste in emotne četniške sekcije, ki bodo najboljša garancija, da bo tudi za jugoslovenskega nacionalista napočil čas, ko ne bodo več za njegovo delo nagrajeni z ječami in persekucijami! Pomoč je v nas samih! Vsi za enega, eden za vse!

Sijaina plača! Mizernej položaj državnega uradništva je doveli poznani. Nekateri deli istega pa so naravnost krvavo žaženi za »odškodninami«, ki jih jim nudi država za njihovo delo. Med temi pa so gotovo na prvem mestu uslužbenci pri poštnem ekspeditu v Ljubljani, ki prejemale poleg navadne plače za nočno delo od 8. ure zvečer do 3. ure zjutraj reci in piš.

Dopisi.

Žužemberk. Sokolsko društvo pripravlja za pusti tork večjo maškerašno prireditev. Mesto pa, da bi člani Sokola šli odboru v vsakem oziru na roke, brez da bi prl tem trpeli kakšno škodo, mu ravno eni mečelo na pot polena tako, da mora odbor prositi uslug okolj nečlanov. Kje je sokolska zavednost pri teh ljudeh?

Planina pri Rakeku. Tukajšnji klerikalci so spretno agitirali na najnesramnejši način za pretekle volitve v Delavsko zbornico. Celo g. Lovšin so se sami potrudili in obromali od hiše do hiše osebno pol Planine. O delovanju tega gospoda imamo marsikaj poročati. Za sedaj naj zadošča naslednje. Kot poznan gentleman lepih manir in kot tak poznani vsem sosednjim faram, je pričel deliti svoje nauke iz bon tona pred nekoliko dnevi tudi šoloobveznim otrokom naprednih staršev. Uporabil je zato najlepše cvetke iz njegovega blagoslovljenega vrta tudi nad 12-letno deklico Nežo Selak, in to samo zato, ker se je med sv. mašo vsela v cerkvi v prazno klopi, v kateri plačuje sedež njena mati. Pri zadnjem pouku v šoli je odvojil otroke naprednih staršev od ostalih z motivacijo da ne bi z ostalimi skupaj molili očenaša. Obenem jim je napravil tudi moralno pridigo o plesu. Sokolih in sokolskem naraščanju ni pa treba napominjati tudi tega, da se zna tudi na prižici v cerkvi kretati tako, da kar najboljši koristi interesom SLS. Imel bi še mnogo kaj poročati o imenovanem blagem pastirju iz prejšnjih časov, posebno iz leta 1923, — ko je na isti način napadal člane Sokola in Orjuna. Toda zdi se mi to brezmiselnost! Uverjen pa naj bo gospod Lovšin, da bo ne bi slej sprejel za te svoje nadure pri pouku o lepem vedenju primerno nagrado!

Konice. Tukajšnja mestna Orjuna je priredila dne 1. t. m. v »Narodnem domu« trodejanko »Zemlja«. Izurjeni igralci in tudi par novicev je častno rešilo svojo nalogo, tako da so na uspehu igre upravičeno lahko ponosni.

Dasj pri predstavi nismo videli niti enega predstavnika ostalih tukajšnjih konijskih narodnih društev. Iih nismo pogrešali, ker nam je stotina večinoma pripostega ljudstva, ki je napočilo dvorano in z velikim zanimanjem sledilo poteku igre, zadostna garancija, da bo šlo tudi brez odpadnikov.

Onim požrtvovalnim hujskačem, ki so na vsak način hoteli preprečiti uprizoritev igre, pa šestitamo k dolgemu nosu, ki jim bo ravno prav prišel za ostalo predpustno sezijo.

na književnika pa je pred par meseci izstopil iz Oblastnega odbora. Delo Levstika je veliko. Poleg že omenjenih del je napisal še večje število pesmi, ertic, podlistkov, Prevle je cel niz ruskih in francoskih del. Predlanski in napisal v »Zvonu« »Rdeči volk in Minehaja«. Udeleževal se je tudi v mladinski književnosti in izdal v knjigi »Deček brez imena« lepo zbirko mladinskih pripovedk. Za letošnje leto napovedujejo za »Zvon« nov njegov roman.

Stara tovarna nogavic in platenin. Ustanovljena leta 1888

M. FRANZL & sinovi

MADE IN SKS

Lastnik: FELIKS FRANZL LJUBLJANA, Privoz 10

Poštni predal 44 Telefon št. 264

Na prijateljskem sestanku, ki se je vršil po predstavi, se je nabralo 178 Din za bratsko Orjuna v Šmarju. Državni nameščenci so se spomnili svojega sotrpina, požrtvovalnega brata Puca in so mu pripomogli h kritju deficita o prihiki poetne prireditve.

Domžale. V naši organizaciji se je začelo v zadnjem času živahno delovanje. Posebno se odlikuje četniška in Propagandna sekcija.

Četniški sestanki se vršijo večkrat na mesec, za kar gre zasluga bratu Potokarju, ki se trudi, da se med četniki utrudi disciplina, ponos naše organizacije. V veliki meri se mu je to tudi posrečilo, ker poznamo požrtvovalnost naših četnikov, smo prepričani, da postane naša četa ena najboljših v Ljubljanski oblasti, posebno še vsled organizatorične zmožnosti našega vrlega četnega komandirja.

Razveseljivo dejstvo je, da se je začela v zadnjem času agitacija za naš časopis in za vstop v organizacijo. Posebno je število članov naraslo v Mengšu, tej nezavzetni trdnjavi klerikalizma. Apeliramo na vse člane in somišljenike našega pokreta, da se narače potom naše propagandne sekcije, na naše glasil »Orjuna«, kajti naš časopis je temelj organizacije. Ker poznamo zavednost in požrtvovalnost naših članov, smo prepričani, da bo naš poziv nadej na rodovita tla ter da kmalu ne bo orjunaške hiše v divni naši okolici, kjer se ne bi čital naš evangelij.

Dne 7. marca se vrši občni zbor naše organizacije v »Sokolskem domu« v Domžalah. Preskrbelj bode mo, da se našega zborovanja udeležijo tudi eni odborniki Oblastnega odbora. Po občnem zboru se vrši istotam zabava pri pognjenih mizah. Nastopi tudi veseljeni odsek Orjuna z dramo »Kaj«, katera se vrši v sedanjosti, v času fašistovskega terorja v zaslužnem Primorju.

Pričakujemo polnoštevilne udeležbe na občnem zboru, kakor tudi na zabavi, na kar posebno opozarjamo naše člane in somišljenike.

Šoštani. Zadnja naša prireditiv dne 1. t. m. je v moralnem kakor tudi v gnotnem oziru prav lepo uspela. Da je prireditev tako dobro uspela, je velika zasluga naših vrlih bratov in sester, ki so z vsjo požrtvovalnostjo sodelovali. K lepemu uspehu so posebno pripomogle sestre, ki so prevzele slaščičarno, šaljivo pošto okrasitve in drugo. — Prisrčno se zahvaljuje mo tudi vsem ostalim, ki so na kakoršenkoli način in obiskom pripomogli k temu uspehu.

Dol. Lendava. Občni zbor naše organizacije je uspel popolnoma zadovoljivo. Vsi zunanji člani, kateri pravzaprav tvorijo društvo so se korporativno odzvali.

Po poročilu br. predsednika o letnem delovanju in bodočem načrtu so se vršile volitve. Ponovno je moral prevzeti predsedstvo br. Pavlica, v odbor so prišli br.: Goršek, Maizelj, Amaljetič, Marušič, Pahor in Lebar. Mestnim glavarjem, kakor doslej naš preizkušeni borec z Dobruže br. Grča. Uverjeni smo da bo tudi v tem letu dosegla naša Orjuna lepe uspehe.

Občni zbor Sokola v Dol. Lendavi. Redni letni občni zbor je za nami. Ne vemo je li izgubljeno ali pomoteno ali eno moramo ugotoviti, da ni bilo kaj priobčeno o tem zborovanju! Zakaj ne? Izvoljen pa je bil ponovno nam priljubljeni Sokolski delavec br. dr. Leskovec, akoravno se je govoričilo, da se bo nekaj premenilo. V Sokolu se upo-

Velike amerikske tvornice nudijo svojim odjemalcem potom lastnih prodajalen dvakrat v letu, to je v mesecu februarju in v jeseni, izredno prihiko, da si občinstvo nabavi čevlje po znižani cen. Temu zgledu sledi naša tovarna PETER KOZINA & Co., Tržič, da od 1. do 15. februarja prodaja veliko množino vsakovrstnih čevljev po znatno znižani cen. Cenjeno občinstvo naj se o tem prepriča v izložbah na Aleksandrovi cesti in Bregu 20.

Naš pokret.

SKLEPI SEJE DIREKTORIJA.

V petek, dne 29. januarja se je vršila ob 16. uri izredna seja Direktorija Glavnega odbora Orjuna. Po referatu o stanju v posameznih oblastih, je bilo konstatirano, da je pokret v stalnem napredovanju in da je opaziti pojačeno delovanje v posameznih oblastih. Pretresalo se je tudi druga važna vprašanja. Poleg ostalega tudi zahteva Oblastnega odbora Novi Sad, ki je predlagal, da se radikalno ne dovoli vstop v Orjuna. Po temeljitim razmotirvanju je bilo soglasno konstatirano, da Direktorij ni kompetenten o tem odločati. Zato je upravljen samo Kongres, ki je sklenil, da zamorejo biti poedini članj radikalne stranke Orjunaši, ako izpovedujejo Jugoslovenstvo. Ta načelni sklep kongresa more premeniti samo novi kongres. Poleg tega je bila sprejeta še cela vrsta drugih sklepov, o katerih bodo poedine edinice čim preje obveščene.

Občni zbor Akademike Orjuna je 22. februarja ob 3. uri popoldne v Oblastnem odboru.

Občni zbor Orjuna Pragersko se vrši dne 21. februarja 1926 v gostilni pri g. Gerzlu.

Občni zbor Orjuna Železniki se vrši v soboto, dne 13. t. m. ob 8. uri zvečer v »Sokolskem domu«. Poroča tudi delegat Oblastnega odbora br. D. Verbič.

Ustanovni občni zbor delavske Orjune Gaborie se vrši v nedeljo, dne 14. t. m. ob 3. uri popoldne v prostorih gostilne Plevčak. — Pripravljali odbor.

Predsednik br. dr. L. Leontič je odpotoval v Pariz, odkoder se v kratkem vrne.

Žužemberk. Dne 2. t. m. se je vršil plenarni članski sestanek, ki je zelo dobro uspel. Stortjenih je bilo več važnih sklepov. Proti bratom, ki se sestanka niso udeležili, bo odbor disciplinarno postopal. Ako se je sestanka lahko udeležil br. Ivan Klinc z Dvora, ki je že 75 let star, bi to lahko storili tudi drugi. Sploh je nekaj članov, ki se vobče ne pokačujejo odredbam M. O., kakor tudi večkrat grešilo proti statutom. Ponovno jih opominjamo, da sledijo odredbam upravnega odbora ter da pokažejo malo več agilnosti. Ker ih bomo sicer srmatno izključili. Ne odtegujte se delu, ker vsak izmed nas mora biti glasnik naše ideje. — Mestni odbor.

Mestna Orjuna Hrastnik-Dol priredi v soboto, de 13. t. m. ob 6. uri zvečer v gostilniških prostorih g. Roša veliko maškeračo. Bratske organizacije in prijatelji iskreno vabljani! Na svidenje!

Orjuna Hrastnik-Dol naznanja svojemu članstvu, da se vrši v nedeljo, dne 21. t. m. ob pol 10. uri popoldne v gostilni g. Roša občni zbor z običajnim dnevnim redom. Odbor.

Kronika.

S PESTJO V OBRAZ...

Navajena so nam ramena težkih brenen in kriza, ki ga nosimo za dobro bodočih pokolenj na Kalvarijo jugoslovenske misli. Udarec za udarec pada na nas, ki smo verovali in se borili za to državo v času, ko so sedanja njeni ministri še peli hvalnice črnozoltim tiranom in hujskali na bratomorni boj.

Razžaljane in ponžane so nas pritisnil ob zid, oni ki so nas vse od ure, ko smo se izrekli za apostole Jugoslovenstva pa do danes, zbog tega metali v ječe in gomili pod vislice, s krvjo in žrtvovanjem svoje mladosti smo zacementirali temelje te države in postavili mien dom v borbi z vsem in proti vsem. Gladovali smo, ko smo se bili v urah boja za biti in ne biti bodočih svobodnih pokolenj. Stradamo tudi danes, ko smo to borbo izvišili.

Za vse je v tej zemlji kralja, služb in protektorjev. Samo za jugoslovenskega nacionalista ni mesta, ki bi mu nudilo možnost poštenega življenja in vsaj trohico mira

po desetletju borbe za Osvobojenje. Radiči, Gagliardij, Planenaci, Šusteršiči, Džemjetovci, Plamenaci, makedonstvuočji, vsi so našli odprtih rok in naklonjenih src.

Teško nam je! Toda zamen je pričakovanje onih, ki mislijo, da nas bodo s tem zlonili! Smo klrc in glas novega pokolenja, ki bo kot zdravnik-kirurg brez odlašanja in usmiljenja amputiral vse boleste izpuščajne na narodnem telesu. Nadaljevali bomo našo redukcijo dobrih in pošenihi od zlih vse do dne, ko bomo izvojevali novo, boljšo, večjo in mogočnejšo Jugoslavijo.

To je naša naloga, ki jo bomo izpolnili!

Betežimo. Slovesnega rekvijema za pokojno kraljico Margeritho se je udeležil tudi delegat Narodne odbrane pri posvečenju prapora iste v Beogradu g. dr. Ivan Triller. Udeležilo se je tudi lepo število narodnih dam, ki bi pač lahko z ostalimi »cenjenimi ljubljanskimi meščankami« opustile poset tega »svečanega obreda v čast neuzabne

po desetletju borbe za Osvobojenje. Radiči, Gagliardij, Planenaci, Šusteršiči, Džemjetovci, Plamenaci, makedonstvuočji, vsi so našli odprtih rok in naklonjenih src.

4 Din kontrolor.
3 Din uradnik.
2 Din uboga para sluga.

Gospod minister dr. Superina pa se prav dobro počuti v ministrskem hotelu in pripadajočem mu državnem avtomobilu. Pravi jo, da je zbog teh sramotnih plač nočnega dela interveniralo že tudi tukajšnje Poštno ravnateljstvo toda zamen! Nailujši sovražnik naše države v Ameriki so Italijani, ki so uporabili vse sile za to, da so kar najbolj diskreditirali Jugoslavijo in ji onemogočili povoljno posojilo. Vse to menda za potrditev zaveznitva in pripravo na novi garancijski pakt proti Nemčiji.

Ko bi ne bila naša diplomacija in izveštajna služba tako pod kritiko, kako bi lahko ovrgla z dejstvi

RESTAVRACIJA LJUBLJANSKI DVOR

najmodernejše urejena in opremljena. Izborna kuhinja. Najboljše domače in moze. vina. Pristni terani. V vsak dan morske ribe.

vsje te klevete, ki se baš sedaj zo-
pet razširjajo po Ameriki. Udarila
ni celo lahko Italijo. Če bi pravilno
poučila ameriške financije, da z
lajanjem posojil netljo vojsko v
Evropi. Te si danes Amerika, ki
ma vloženi toliko milijard v Ev-
ropi, baš ne želi!

Internacionalisti pa taki! Iz »Ju-
goslovskega železničarja« posne-
mo da prenašajo okoli železni-
čarji-internationalisti še vedno za-
stavo, na kateri imajo italijanski,
nemški in končno slovenski napis.
To smo opazili tudi mi in le pijeteti
do pokojnega g. Periča se ima za-
hvaliti njen zastavonoša, da že ni
bila primerno cenzurirana. Interna-
cionalni železničarji naj bodo pre-
pričani že sedaj, da bo njihova
restra »fana« primerno osmukana
ob prvi priliki, če je sami ne osvo-
bode nemške in italijanske navlake!

To ad informandum, da ne bo
pozneje nepotrebnega čenčarjenja.

Potvorjevalci zgodovine v edini
legitimni zastopnici SLS skušajo na
vsak način naslikati njen postanek
in razvoj kot občeslovensko delo.
V ta namen so angažirali že vse
svoje moči od gosp. Hohnjeca pa do
zadnjega mežnarja pri kaki zakotni
podružniški cerkvi. Teško je bilo
delo, ker ima Slovenec navzlic vsej
svoji naravnosti zavidanja vredni po-
zabljenosti, vendar še nekaj zmisla
za zgodovinska dejstva. Zategadelj
je močno dvomljiv uspeh uvodni-
kov brunnega škofovega lista, ki
ima med drugim sledečo vsebino:

»Taka stranka je Slovenska
ljudska stranka; ona je zrasla iz na-
roda samega, kot politična organiza-
cija slovenskega ljudstva; njen pro-
gram je ideja slovenstva, kakor živi
v našem narodu, odkar se je začel
samega sebe zavedati, in ona je
vedno bila nositeljica in glasnica te-
ga, kar naš narod misli, čuti in ho-
če.«

Kdor je zasledoval razvoj SLS,
ta ve dobro, da ta ni nikdar vzrast-
la iz slovenskega ljudstva, kot klic
njegove volje.

Njeni ideologi in pokrovitelji so
bili daleč proč od Slovenije. Eni na
cesarskem Dunaju, drugi pa v čr-
nem Rimu, ki so roko v roki z vse-
mi možnimi sredstvi zavirali razvoj
narodnega paganskega slovenstva
in ga skušali zamenjati z limonad-
nim avstrijskim črnožoltim patrio-
tizmom. Zatirali so ta čut in zatira-
jo ga še danes, ker vidijo v pravem
slovenstvu, kot so si ga zamisljali
naši Trubarji, Prešerni, Levstiki in
Jurčiči drugi še vedno opasnost za
svoje prikriti namene. Kar uganja-
jo zadnje čase s slovenstvom, od-
kar so se ob Davidovičevi vladi od-
rekli avtonomiji, to pa so samo po-
izkusni baloni, ki jim dosti razumlji-
vo kažejo, v katerem toku plove
danes ves svet. Videti je pa, da se
pri teh eksperimentih bubci ne bo-

do dosti naučili, ker se jim je že
zdavnaj posušil mozeg.

Naravnost zlobna pa je konstata-
cija, da je bila SLS nositeljica in
glasnica tega, kar naš narod misli,
čuti in hoče. Gospodov je sram nji-
hovitih, Srbov na vrbe, in umazane
preteklosti. Sedaj bi radi to naprtli
slovenskemu ljudstvu, ki je že itak
dovoli oškodovano radi njihovega
početja. Po tej defenitiji naj bi bil
slovenski kmet in gospodar leta
1914 tisti, ki je ščuval na brato-
morno klanje, ne pa velmožje SLS,
tako žegnani, kot nežegnani. Iz
njegovih ust naj bi prihajale hudob-
ne izjave in blagoslovljanja orožja,
ne pa iz ust črnorizcev, pripadnikov
»stranke slovenske bodočnosti«.

Nesramnost je v politiki vsaj po
pojmi naših partizanov še odpust-
ljiva. Tovrstna izzivanja in krvavo
norčevanje iz naroda, ki je in ki bo
še moral prebiti dovelj težkih ur
radi teje izjava, pa zasluži naj-
temeljitejšo kazni!

»Počasni, a gotovo je menda vo-
dilno načelo naših mož, ki tako tež-
ko upravljajo našo državo. V čim
popolnejše izvajanje tega načela re-
ducirajo one, ki bi ga z delom mor-
da desavirali. Tako so odklonili
tudi v Celju pri Upravnem in discipli-
narnem sodišču nameravano po-
množenje uradnih sil. Posledice te-
ga so, da je potreba čakati na od-
loke in razsodbe te instance dolge
mesece, če ne leta. Škoda ima pri
tem seveda zopet država. Posebno
v slučaju kakršnihkoli suspendirani
njenih uradnikov, ki mnogokrat
vsled tega po celo leto in še dalje
brez dela okoli pohajajo. Temu bi
lahko odpomči v dobro drža-
ve, kakor tudi njenih uradnikov, ki
se morajo vsled reduciranih plač v
slučaju suspenzije tudi dolge mese-
ce boriti z bedo in težavami. Treba
bi bilo nastaviti samo še par sil, ka-
tere bi državnega proračuna niti
zdaleka toliko ne obremenile, ka-
kor bi država s tem prištedila.

ORJUNAŠI! Skrbite za naš tisk!
Razširajte ga! Dopisujte v naše li-
ste! Zavedajte se, da je naš tisk,
poleg četniških sekcij, glavna gl-
balna sila naše propagande. Pri nie-
govem razširjenju in okrepljenju za-
more vsakdo sodelovati!

Ustanovljeno 1852

TEODOR KORN

(preje HENRIK KORN)

Ljubljana, Poljanska cesta 8.

Krovec, stavbni, galanterijski in okrasni
klepar. Instalacija vodovodov. Naprava
strelodvodov. Kopalniške in klosetne na-
prave. Izdelovanje posode iz pločevine
za firnež, barvo, lak in med vsake veli-
kosti kakor tudi posod
(škateļ) za konzerve.

ZRNA.

Številke. Glasom naredbe o ml-
nistrskih vozilih je dano vsakemu
ministru za vzdrževanje avta na
razpolago 15.000 Din, ali 180.000
na leto ali 3.240.000 Din za vse ml-
nistrstvo skupaj.

Naš proračun znaša okroglih
12.500 milijonov dinarjev. Ako bi
trajala za vsak milijon debata sa-
mo eno minuto in bi delala skup-
ščina dnevno po osem ur, bi bilo
potreba za sprejetje proračuna rav-
no 26 dni!

Parlamentaristična matematika.
Pucelj in Kelemina: »Midva sva
dosegla za naše ljudstvo več, ka-
kor vseh 20 esesarskih poslan-
cev.«

Tigri: »Mi smo delali in dosegli
uspehe odgovarjalno našemu šte-
vilu in še onemu poslancev, ki jih
ni na seje in ki glasujejo z vlado!
Demokratska poslanca sta tudi
toliko dosegla za naše kraje, ka-

kor vseh ostalih 22 slovenskih po-
slancev.

Sešteto odgovarja deo vseh na-
ših poslancev, onemu 68 poslancev.
**Seveda no njihovih lastnih navo-
vedbah...** Ako pa so uspehi teh
množestvenih delavcev v skladu z
njih številom, to pa ima čast pre-
mišljevati ljudstvo samo...

O domovina Ti si...! Vrli naš
prijatelj in stari nacionalni borec
nam piše:

»Poznate me, kot osivelega bor-
ca za nacionalizem in zmago jugo-
slovenstva, ki sem ga oznanjal
brez strahu v najtežjih dneh našega
naroda. Bil sem državni uradnik že
daleko pred svetovno morijo. Nav-
zlic temu doživljam pri sedanjih
napredovanjih v službi razočaranje
za razočaranjem. Nihče ne pripo-
znava mojega dela, pred in medvojnega
narodnega dela. Redki niso celo
oni, ki me naravnost zasmehujejo
zbog tega!

Vaš R. P.«

Razumna odredba. Ministrstvo
pravde je izdalo te dni odredbo, da
morajo zbog falsifikatov dokumen-
tov državni uradniki poslati na nje-
gov naslov overovljene duplikate
vseh svojih dokumentov. Ne vemo,
kako si predstavljajo g. minister iz-
vršitev te naredbe, prepričani pa
smo, da ne bo izvršena, kakor že
na stotine drugih tudi ne, kajti če
že ni druge ovire, potem je tu fi-
nančna plat. Kdor pozna mizerne
gnotne prilike našega uradniškega
stanu, ta lahko precepi, kaj pomeni
zani izvršitev te odredbe, ki bi po-
zrla pri marsikaterem samo na kol-
kih in overilnih pristojbinah celo
mesečno plačo.

List »Preporod« stopa v V. leto
svojega obstoja in vabi vse prija-
telje treznostnega gibanja, da se
nani naroče. Stane letno 25 Din.
Izhaja vsak mesec na 24 straneh in
prinaša zelo zanimivo vsebino. Na-
roča se pri upravitelstvu »Preporo-
da«, Poljanski nasip 10.

Za plesno sezilo

V O X
glasbene plošče
stroji potrebščine

Glavna zaloga
H. Kenda
Ljubljana
Mestni trg 17.

IVAN ZAKOTNIK

mestni tesarski mojster

Ljubljana, Dunajska cesta 46. Tel. 379.

Vsakovrstna tesarska dela, moderne lesene
stavbe, ostrejša za palače, hiše, vile, to-
varne, cerkve in zvonike; stropi, razna
tla, stopnice, ledenice, paviljoni, verande,
lesene ograje i. t. d.

Gradba lesenih mostov, jezov in mlinov.

Parna žaga. Tovarna furnirja.

Nobenega dvoma ni več,

da se oblačila za gospode,
dečke in otroke, kakor tudi
raznovrstna obutev najce-
neje in najbolje nabavi v
splošno znani naši detajlni
trgovini na Erjavčevi cesti
št. 2 in v Gradišču št. 4.

FRAN DERENDA & CIE, Ljubljana.

Centrala in tovarna:

Emonska cesta 8

Filijala:

Beograd, Sremska ulica 4

ZLATO

vsebuje v Vaši roki se nahajajoče

ZLATOROG- terpentinovo milo!

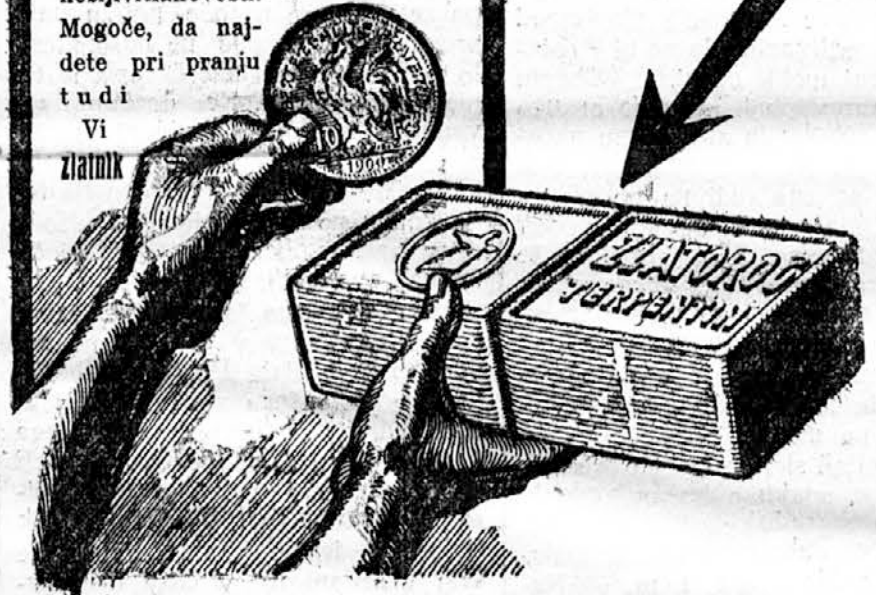
V vsaki tisočeri komad se vpreša
en zlatnik za 10 frankov.

Poskusite, kupite komad pristnega
ZLATOROG-terpentinovega mila

in prepričajte se o njegovi nepre-
kosljivi kakovosti.

Mogoče, da naj-
dete pri pranju
tudi

Vi
Zlatnik

Učiteljska tiskarna v Ljubljani

je najmoderneje urejena ter izvršuje vsa tiskarska dela od najpro-
stjesejšega do najmodernejšega. - Tiska šolske, mladinske, teposlovne in
znanstvene knjige. Ilustrirane knjige v eno- ali večbarvnem tisku. —
Brošure v metil in tudi največjih nakladah. Časopise, revije, mlad. liste.

Okusna oprema ilustrir. katalogov, cenikov in
reklam. listov. Lastna tvornica šolskih zvezkov.

Šolski zvezki za osnovne in srednje šole

Risanke, dnevniki in beležnice.

Y.E.R.C.

(YUGOSLAVE EXPRESS RÉCLAME
COMPANY) D. Z. O. Z.

LJUBLJANA

KONGRESNI TRG ŠT. 9

(NA VOGALU KINO MATICA)
ČEK. RAČ. 14.058 TELEF. INTER. 422

INSERATE

SPREJEMA ZA VSE TU- IN INOZEM-
SKE ČASOPISE, REVIJE ITD. PO
IZVIRNIH CENAH UPRAV LISTOV

„GROM“ carinsko-posredniški in odpremiški biro * Ljubljana, Kolodvorska ulica 41

3rzojavni naslov: „GROM“

Podružnice: Maribor, Jesenice

Telefon interurban: 454

Zastopnik društva spainih vozov S. O. E. za ekspresne pošiljke.

GRADBENO PODJETJE
ING. DUKIČ IN DRUG / LJUBLJANA
BOHORIČEVA ULICA 24